

Bir Kız Kaçırma Leyla Mecnun Hikayesi

– safdeha · 21 Aralık 2019

1969lu yılların sonunda, yolun olmadığı, şehire ya yürüyerek ya da eşekle gidildiği, kışın kar yağdığında stabilize yolların kapandığı, elektrik ve suyun evlerde olmadığı, geceleri gaz ya da lüks lambasının yandığı, tuvaletlerin dışarıda olduğu, deve kervanlarıyla pazarların kurulduğu, ne alınırsa batman batman alındığı, yemeklerin tandırda ya da gaz ocağında pişirildiği, ekinlerin orakla gece gündüz biçildiği, kız ve erkeğin çeşme başlarında görüşebildiği ancak, yakınlaşmasının yasak olduğu, görücü usulü ve başlık parasının devam ettiği, erkeklerin yılın neredeyse on ayını gurbette geçirdiği... Bir Anadolu köyüydü, köy... Şimdiki neslin masal mı anlatıyorsun dediği zamanlardı. Kar, nisan ayında erir ve suyu buz gibi olur, içilirdi... Her yetişen organik, her paylaşım doğal, her sohbet sıra odalarına kadar uzanan içtenlik doluydu. Herkes birbirini tanır, hırsızlık olmaz ve huzur vardı. Yardımlaşma ve komşuluk harikaydı.

O köy şimdi şehire karıştı, köy ve anıları tarih oldu... Akan deresi de kurudu.

...

Kadınlar derenin kenarında vuruyordu kirli çamaşırlarına tokmakları. Beyazın siyaha karışmış binbir çeşit renkleri akıyordu. Acımasız dünyayı idare ediyordu sanki akan su...

Bir ikinci vaktiydi. Yaşamla ölüm arasında kıvrılan, karanlığın zehri, engerekli yılanın sokmasıyla akşama kavuşacaktı. Güne damga vuran bir değişimin başlangıcıydı zaman. Mecnun Leyla'ya sevdalanmış, büyükler kaç kere istemeye gitmişler, başlık parasını dahi vermeyi kabul etmişler, ancak baba vermem de vermem diyor Leyla'yı...

Leylanın bir ayağı kısıydı, engelli kızdı. Eğer baba bu nikaha evet dese, Mecnun'un evi kalabalık ve kızı acı çekecek, ettiği hizmetle ezilecek ... Baba kızını koruyor ama gönül işte her şeye konuyor. Leyla aşık ve bu izdivaca gönlü var.

Son çare Leyla ve Mecnun'un kaçmasıydı. Namus ve şeref, kız kaçırılma oldu mu, ölümüne silahların konuştuğu, acı sahnelere neden oluyordu. Bu yüzden iyi planlanmalıydı. Ne zaman, Leyla bohçasını alıp evden çıkacak, çıkınca nereye gidecekler, gittikleri yerde ne yiyip içecekler, gizlilik nasıl sağlanacak... İnce ince planlanmalıydı.

Mecnun, en büyük ağabeyin eşini, çamaşır yıkadığı dere başında bulmuştu.

-Yenge, kızı vermiyorlar. Söyle ağabeyime kızı bu gece kaçıracağım.

-Tamam. Söylerim. Biz de hazırlık yapalım bari... Her şeyi planlayalım.

Gece olunca, Mecnun'un ağabeyinin evinde ışıklar söndürüldü. Jandarmanın eve gelme ihtimaline karşı, silahlar sandıklara saklandı. Herkes tedirgin ve heyecan içinde beklemeye başladılar... Gecenin tam ortasında patlayan silah sesleri... Havai fişek görüntüsü veriyordu, sesi gök gürültüsüne karışıyordu. Mecnun Leylayı kaçırmıştı anlaşılan diyorlardı. Mecnun'un baba evine kurşunlar yağıyordu. Leyla'nın babası, kendini kaybetmiş, "Kızım nerdeyse verin bana... Yoksa yakarım. Evinizi başınıza yıkarım!" diye bağıriyordu. Bu sabaha kadar devam etmişti. Ancak plan o kadar iyi yapılmıştı ki, atı alan Üsküdarı geçmişti.

Bu olaya şahit olan çocuk, o zamanlar ilk okul ikiye giden bir çocuktur. Her sabah olduğu gibi okula gitmeliydi. Babası ona sıkı sıkıya tembih ediyordu, "Oğlum, emminin kız kaçırdığından sorarlarsa haberin olmadığını söyle herkese, bilmiyorum de, tamam mı?" her defasında tamam diyordu. Nihayet evden çıkmış sınıfına gelmişti. Tam dersin ortasında, sınıftan bir kız, onu göstererek, "Öğretmenim emmisi ablamı kaçırdı!" deyip ağlamaya başlamıştı... Bu konuda ne kadar çok tembih etmişlerse, sıkıntılı ve çaresiz bir ses tonuyla, "Gerçekten mi? Hiç haberim yok!" diyebilmişti.

Artık günler, çok sıkıntılı geçiyordu. Leyla ile Mecnun nerede kalıyor bilmesi gerekenler bilmiyordu. iki tarafın arasında mekik dokuyan ve ortamı yumuşatmaya gayret eden büyükler vardı. Aradan geçen bir aydan sonra, Leyla'nın babası çaresizce bu evliliği kabullendi. Başlık parasını verdi kız tarafı. Çeyizler taşındı ve üç gün üç gece düğün yerine, kıyılan nikah merasimi ile her şey tatlıya bağlandı...

Leyla o evde, çok ezildi gerçekten... Engelli olarak değil sağlam bir birey gibi kabul edildi... Beş kız iki oğlan yedi çocuğu oldu. Hepsini evlendirdi... Çocukları kaçmadılar. Başlık parası almadılar. Yedi çocuk ve torunları ile kocaman bir aile oldular.

Bu hikayede Leyla sevdiğine yar oldu. Mecnun çöle düşmedi. Üstelik bie engellinin her şeye göğüs gerebileceğini ispat etti, bundan elli yıl önce. Sonuçta seven kendi kaderini babasına rağmen çizmeyi başardı.

Saffet Kuramaz